

De Minister van Justitie en Veiligheid.
Mevr. D. (Dilan) Yeşilgöz-Zegerius.
Postbus 20301.
2500 EH Den Haag.

Afz.: <afzender>.
<adres afzender>.
<plaats afzender>.

Geachte Minister,

21 september 2022.

Ik schrijf aan de Nederlandse minister van Justitie en Veiligheid in de meest populaire internationale taal. Zo doende onder andere de (legale) publieke controle dienend. Herhaaldelijk ben ik door u niet geantwoord op brieven met informatie aan de minister in persoon gericht. Hierdoor meld ik aan u dat een open bericht is uitgebracht op URL <url>. Voor uw comfort is een kopie hieronder en het vervolg ervan.

Dag minister van Justitie en Veiligheid (JenV), mevr. D. Yeşilgöz-Zegerius. Ik heb per post aan u gericht geschreven. U weet dat dit open bericht (aan u gericht), hier is uitgebracht. Mede door uw recente HJ Schoo-lezing "**Doen wat nodig is om onze democratische rechtsstaat te beschermen**". Deze lezing is propaganda van de minister, woordvoerder van diens ambtenarij en de clique (open bericht 28-03-2022), en een openbare verklaring dat elk nauwelijks iets begrijpt en nauwelijks iets bewust is van dit onderwerp. Tegen de minister van JenV, op dit moment in ambtelijk persoon van mevr. D. Yeşilgöz-Zegerius, is strafrechtelijke vervolging verzocht bij het ICC in Den Haag (URL "<http://www.publicscrutiny.nl/psf01/SPECIAL4/20220627%20ICC%20NL.pdf>"). Dit alleen volstaat niet en help ik u te (be)grijpen wat democratie is (artikel 21, lid 3 UN Declaratie) en ook wat een rechtsstaat is (artikel 29, UN Declaratie).

De minister spreekt uit, ook naar mij: "*Bemoei je ermee. Vind niets vanzelfsprekend. Wees niet tolerant voor wat we niet moeten tolereren. Spreek je uit.*". Dat deed en doe ik, zowel zonder alsook in en samen met de legale publieke controle. Dit is de uitvoering van democratie NA wetgeving. Hierover straks meer.

Eerder is gericht geadresseerd aan bevoegd gezag geschreven en geïnformeerd. Elk weet van de open berichten hieronder, die zijn na te lezen. Géén antwoordde of antwoordt. Het grondwetsartikel 5 geeft aan elke individuele burger het impliciete recht, zoals die wetgever met dit artikel wil en bedoelt, op toegang naar het bevoegde gezag en evenzo impliciet dat deze deugdelijk en compleet antwoordt.

De minister weet onbetwistbaar zeker dat ambtenaren, zeker ook van het ministerie van JenV, mijn correspondentie afvangen. Dit doen is radicaal in strijd met artikel 12, UN Declaratie dat het recht op briefgeheim vestigt. Met name, maar niet alleen, de regering en ambtenarij sluiten zichzelf willens-en-wetens uit; van feiten en kennis over het door hen aangerichte onrecht in de burgerbevolking. Hierover straks meer.

De minister spreekt over vrijheid van meningsuiting. Maar deze vrijheid bestaat niet als niet wordt gehoord en geluisterd (zichzelf uitsluiten). De minister verbeeldt zich te leven in een land waarin de Rechten van de Mens heersen. DAN heerst de UN Declaratie waarvan alle artikelen in harmonie zijn met elkaar (éénheid). Dit óók is uitvoering van artikel 30. ALLE mensenrechten tegelijk heersen en deze heersen boven alles. Hierover straks meer. Dit open bericht gaat verder, om ook de legale publieke controle te dienen, in www.publicscrutiny.nl/psf01/SPECIAL4/20220921%20MinJenV%20NL.pdf. M. vr. gr.

Vervolg

Tegen de minister van JenV, op dit moment in ambtelijk persoon van mevr. D. Yeşilgöz-Zegerius, is wegens oorlogsmisdaden om strafvervolgning verzocht.

De minister heeft het grondrecht van artikel 5 vernietigd en wil individuele burgers niet horen en evenzo niet naar ons luisteren. Dan rest niets anders voor burgers om dan door oorlog deze 'vredesonderhandelingen' en 'vredesverdragen' af te dwingen.

Dat deze gesprekken en verdragen tijdens of na oorlog gaan komen staat onbetwistbaar vast. Dus kunnen evengoed vóór een oorlog worden gevoerd en afgesloten, maar worden door de minister, in oorlogsvrije toestand, tot voorbij het uiterste, in een oorlogstoestand, belemmerd. Het uitlokken van plus het drijven naar en tot in een oorlog zijn oorlogsmisdaden.

Dat het uitgelokt zijn waarneembaar is door bijvoorbeeld demonstraties of rebellie doet aan de oorlogsmisdadige uitlokking niets af. Het is een onherstelbaar, empirisch bewijs dat democratie niet bestaat.

Bedreigingen democratie en rechtsstaat

De minister spreekt in de recente HJ Schoo-lezing, ook naar mij, uit: *"Juist nu hebben we mensen met moed en passie nodig. De moed om de bedreigingen van onze democratische rechtsstaat onder ogen te zien."*. (URL "<https://www.ewmagazine.nl/nederland/achtergrond/2022/09/lees-hier-de-volledige-hj-schoo-lezing-van-dilan-yesilgoz-terug-901019/>").

Bedreiging democratie

Democratie is één van de Rechten van de Mens.

Citaat artikel 21, lid 3 UN Declaratie: "De wil van het volk zal de basis zijn van het gezag van de regering; deze wil zal tot uiting komen in periodieke en echte verkiezingen, die bij algemeen en gelijk kiesrecht zullen plaatsvinden en bij geheime stemming of volgens gelijkwaardige vrije stemprocedures zullen worden gehouden.". Dit citaat MOET in harmonie zijn met alle overige artikelen en dus ook lid 1. Citaat: "Een ieder heeft het recht deel te nemen aan de regering van zijn land, rechtstreeks of via vrij gekozen vertegenwoordigers."

Dit vestigt dat de "echte verkiezingen" gaat om vertegenwoordiger(s) van een ieder. Dit sluit uit dat het geheel van gekozen vertegenwoordigers slechts een selectie van het volk vertegenwoordigt. Maar tòch gebeurt dit; óók de minister, als voorheen parlementariër, heeft zich, via haar afdwangende ondersteuners, niet willen inlaten en bemoeien met individuele gevallen. Óók sluit het artikel 21 UN Declaratie uit dat een gekozen vertegenwoordiger eigenzinnig of in zichzelf gekeerd deel neemt aan de regering; al of niet erbij propagerende te doen of nalaten voor het Nederlandse volk.

Dat deze uitvoering van democratie VÓÓR wetgeving, de vertegenwoordiging van het hele volk, niet bestaat weet de minister zeker door het vele geweld, de vele demonstraties en rebellie. De minister blijft het geweld en de rebellie onderdrukken plus de toegang naar het gezag blijft belemmerd gehouden zodat een ieder de democratie moet herstellen met allerlei geweld of rebellie.

Pas NA wetgeving bestaat of functioneert de rechtsstaat.

De dwingende verplichting van een openbare hoorzitting en openbare rechtszaak (artikel 10 en 11 UN Declaratie) wil en bedoelt de auteur (nog steeds) om de (legale) publieke controle te bedienen op dat/elk (enkelvoudige of meervoudige) tribunaal. Dit óók is uitvoering van artikel 8. De (legale) publieke controle oordeelt éénmaal voor alle gelijke gevallen. Dit óók is uitvoering van artikel 7.

Dat deze uitvoering van democratie NA wetgeving, door een ieder in de (legale) publieke controle, niet bestaat weet de minister zeker door de enorme hoeveelheid aan discriminerende oordelen van een groot aantal concurrerende tribunalen. Dan ook weet de minister zeker dat tribunalen elkaar's oordelen niet respecteren en toepassen. Bovendien volhardt de minister in de vernietiging van democratie, door de (legale) publieke controle zonder effectieve remedie te houden (artikel 13, EVRM).

Allerlei onrecht handhaven plus deze chaos blijven handhaven (evident voor werkgelegenheid van ambtenaren) strijdt radicaal met artikel 28 UN Declaratie dat orde in vrede vestigt. Het handhaven van onrecht en chaos laat dan voor burgers niets anders open dan door oorlog het herstel van democratie af te dwingen. Oorlog uitlokken of afdwingen is een oorlogsmisdaad.

Bedreiging rechtsstaat

Recht ontstaat vrijwel alleen uit de wet, zoals die wetgever het (nog steeds) wil en bedoelt (artikel 8 UN Declaratie). Óók het impliciete recht dat door alleen echte interpretatie opgehelderd wordt. Zodat, hier herhaald, pas NA wetgeving de rechtsstaat bestaat en functioneert (artikel 6, 7, 8, 11, 12 en 29 UN Declaratie). De bescherming van het tribunaal is onafhankelijk van de uitvoerende macht maar onmogelijk onafhankelijk van de wetgever van de in geschil zijnde wet. Hetzelfde tribunaal is onpartijdig van de in geschil zijnde partijen maar onmogelijk onpartijdig van alle gelijke gevallen (artikel 10 en 7 UN Declaratie).

Een recente uitspraak van een Nederlands tribunaal verklaart de Staat en zijn ambtenaren (dus inclusief alle rechterlijke ambtenaren met rechtspraak belast) strafrechtelijk immuun, omdat het (strafrechtelijk) handelen van de Staat in het algemeen belang is. (URL "<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHDHA:2022:1301>"). Deze uitspraak en dit oordeel strijdt radicaal met artikel 8.

Er bestaat géén wet dat een recht als dit aan de Staat toekent, dit is uitvoering van artikel 30. Er bestaat WEL een wet die burgers beschermt tegen deze misdadige tribunalen: de "Wet algemene bepalingen". Er is en was géén tribunaal dat diens concurrerende tribunaal veroordeelt en de bescherming van burgers herstelt. De (legale) publieke controle heeft onafhankelijk en onpartijdig de uitspraak plus de tribunalen veroordeelt. Dit is uitvoering van artikel 8. De Nederlandse tribunalen strijden radicaal met artikel 30. In het gevolg hiervan strijden de Nederlandse tribunalen radicaal met artikel 7 en 8 en de bescherming ervan met artikel 13, EVRM. Hier herhaald: de minister houdt de (legale) publieke controle zonder effectieve remedie. Dan is niets anders open gelaten dan door oorlog deze democratie te herstellen. Oorlog uitlokken is een oorlogsmisdaad.

Slotsom

De personen-omvang van "de Staat"

Onbetwistbaar vast, niet door een concurrerend tribunaal of door de ambtenarij betwist, staat dat het tribunaal vast stelt (in overweging 6.5), dat de Staat uitstrekt tot de ambtenaren. Zowel die opdracht of leiding geven en tot ambtenaren die niet zijn aan te merken als opdracht of feitelijk leidinggever. Dus ook alle overigen wier handelen aan de Staat moet worden toegerekend. Dit is de clique (URL <http://www.publicscrutiny.nl/psf01/Garantiebewijs%20NL.pdf>, page 6) inclusief de, door de clique, discriminerend bevoorrechte besturen.

Strafrechtelijke immuniteit van alle ambtenaren

Het tribunaal stelt vast (in overweging 6.5), dat de Staat strafrechtelijk immuun is. Dus ALLE ambtenaren zijn immuun. Dit strijdt, hier herhaald, radicaal met artikel 30 UN Declaratie.

Onbeperkt ernstige misdadigheid door "de Staat"

Voorts stelt het tribunaal vast dat "de handelingen van de Staat" (dus van alle ambtenaren, bij gepleegde strafbare feiten) "moeten worden geacht (dus zonder tegenbewijs) te strekken tot de behartiging van het algemeen belang". Deze vast stelling in een uitspraak van een tribunaal is de vrijgeleide voor allerlei onbeperkt gevarieerde en ongelimiteerd diepgaande misdaden door de Staat.

Het ras van "Übermensch"

Door zichzelf buiten de grenzen van de UN Declaratie te stellen, zo doende tegelijk buiten de grondwet of de wet (artikel 8 UN Declaratie), heeft "de Staat" in de personen van ALLE ambtenaren (verzameld in de clique) zich hoog verheven tot het ras van "Übermensch". Alle mensen op de wereld weten van dit ras hun afgrijselijke onmenselijkheid. Deze onmenselijkheid richt zich vooral tegen de burgerbevolking.

Strafbaarheid van de minister

Het tribunaal stelt niet de wet als grond, maar "het stelsel van politieke controle en ministeriële verantwoordelijkheid" dat niet toestaat "dat de Staat zelf voor zijn handelingen strafrechtelijk zou kunnen worden vervolgd.". Hiermee erkent ook het tribunaal onbetwist dat de minister aansprakelijk is voor de hiervoor verhelderde oorlogsmisdaden.

De soevereiniteit van de publieke controle

Tegelijk erkent het tribunaal de (legale) publieke controle voor soeverein de enige onafhankelijke en enige onpartijdige bescherming voor de burgerbevolking tegen "de Staat" of ALLE ambtenaren. Het echte tribunaal is de gelegenheid van "de Staat", dus de rechtsstaat, om ingrijpen door de (legale) publieke controle te voorkomen.

Hier herhaald; Door de (legale) publieke controle zonder effectieve remedie te houden laat de minister aan een ieder opkomend voor de publieke controle, niets anders open dan uitgelokt en gedwongen tot oorlog. Dit is een oorlogsmisdaad.

Volledig van bestuur of leiding losgeslagen ambtenarij

De hierboven aangehaalde uitspraak en oordeel van een tribunaal, is gedaan vanwege een aangifte van strafbare feiten door de regering tegen ambtenaren die het beleid van de regering of departement uitvoerden. De aangifte is een empirisch bewijs van de volledige losgeslagen ambtenarij van hun leiding of bestuur. De regering heerst niet (meer) maar de ambtenarij en met een onmenselijke uitvoering.

Opnieuw gelegenheid

Aan de minister bied ik, mede opstaand voor de (legale) publieke controle, 3 maanden tijd vanaf de dagtekening van deze brief, om aan een ieder in of van de (legale) publieke controle de effectieve remedie te leveren in door "de Staat" onaantastbare vorm en uitvoering.

Voorts bied ik dezelfde 3 maanden tijd om alle misdaden effectief en onaantastbaar te herstellen. Onder het regime van artikel 8 van het "Handvest van de publieke controle" (URL <http://www.publicscrutiny.nl>). Het verzuim hierin leidt naar opnieuw aangifte bij onder andere het ICC in Den Haag.

Ik verneem graag spoedig, en nodig uit voor een =echt= openbare hoor en wederhoor. Met vriendelijke groeten,
<afzender>.

<handtekening afzender>